

Καταπληκτικό μαθηματικό μυαλό, παιδί θαύμα της εποχής του, ο Γάλλος Μπλεζ Πασκάλ (Blaise Pascal, 1623 – 1662) παρουσίασε το πρώτο του σύγγραμμα στα 16 του («Περί κωνικών τομών») και την πρώτη του εφεύρεση στα 18: Την αριθμομηχανή. Ασχολήθηκε με τον απειροστικό λογισμό και γοητεύτηκε από τον νόμο των πιθανοτήτων. Αποτέλεσμα της ενασχόλησής του με τις πιθανότητες είναι και το παιχνίδι που κατασκεύασε: τη ρουλέτα (roulette, μικρός τροχός).

Τον ίδιο καιρό, οι Βενετσιάνοι αριστοκράτες μαζεύονταν σε μικρά εξοχικά σπίτια για να ψυχαγωγηθούν και να διασκεδάσουν με διάφορες δραστηριότητες και παιχνίδια. Το σπίτι στα ιταλικά λέγεται κάζα (casa) και το μικρό σπίτι (το σπιτάκι) καζίνο (casino). Με την ιδέα του εξοχικού να περνά σ' ολόκληρη την Ευρώπη, από τον ΙΗ' αιώνα, η λέξη καζίνο έφτασε να σημαίνει το είδος εκείνο της χαρτοπαικτικής λέσχης στην εξοχή, όπου κάποιος μπορούσε να ασχοληθεί και με αθλήματα.

Το πρώτο καζίνο, που έμοιαζε με τα σημερινά και έθεσε στη διάθεση των πελατών του τυχερά παιχνίδια, δημιουργήθηκε το 1748 στην αριστοκρατική γερμανική λουτρόπολη Μπάντεν Μπάντεν κι εξακολουθεί να λειτουργεί ως σήμερα. Η μόδα απλώθηκε στο Βέλγιο και στην πόλη Λιέγη, στα 1763, λειτούργησε το περίφημο καζίνο Redoute.

Ήταν το 1842, όταν οι Γάλλοι αδελφοί Φρανσουά και Λουδοβίκος Μπλανκ θυμήθηκαν τη ρουλέτα του Πασκάλ, της πρόσθεσαν το μηδέν («ζερό») και την εισήγαγαν στο καζίνο του Αμβούργου. Η ρουλέτα έμελλε να γίνει το σήμα κατατεθέν των καζίνο.

Όταν ο Λουδοβίκος πέθανε, ο Φρανσουά κι ο γιος του, Καμίλ, προσκλήθηκαν στο Μονακό από τον πρίγκιπα Κάρολο Γ' (από τον οποίο προέκυψε το Μόντε Κάρλο). Από τότε, Μονακό, καζίνο και ρουλέτα αποτελούν σχεδόν αναπόσπαστες έννοιες. Από τις αρχές του 20ού αιώνα, η ρουλέτα πέρασε στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου προστέθηκε το «διπλό ζερό» («00»). Δεν πολυεργπάτησε.

(Έθνος της Κυριακής, 28.12.2008) (τελευταία επεξεργασία, 23.9.2010)

